Sevgili'nin Sözleri

Şehid Şeyh İbrahim Er-Rubeyş

2 Kas, 2019

https://ilimvecihat.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Allah'a hamdolsun. Salât ve selam nebilerin ve gönderilmiş Rasûllerin en şereflisine, Peygamberimiz Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e olsun. Â'line, ashabına ve ona ihsan ile tabi olanlara olsun.

Bundan sonra;

Bu sözler, sana tahsis ettiğim sözlerdir ey mücahid! Sınırlarda nöbet tutan nöbetçi! Allah yolundaki fedakâr asker! Bu sözler bir zamanlar zayıf düşürülmüş erkeklerden iken kafamda dolaşan sözlerdir. Ta ki Allah bana bir yol gösterdi de kurtuldum.

O zamanlar sana gıpta ederdim. Seni seviyorum. Lakin seni yalnızca Allah için seviyorum. İçinde bulunduğun durumu seviyorum çünkü bu durum Allah'ı razı ediyor. Ekranlardan dahi olsa seni izlemeyi seviyorum. Seni izlerken içimde sana kavuşmanın özlemi alevleniyor ve dudaklarımdan şu dua dökülüyor: *"Allah'ım! Onların karşılaştıklarının ve musibetlerinin ecirlerinden bizi mahrum etme."*

Allah senin için benim kalbimde öyle bir kabul yaratmış ki senden, kahramanlıklarından ve mü'minlerin gönlüne şifa veren zaferlerinden konuşmak bana huzur veriyor. Kısa veya tekrar tekrar olsa da senden konuşmak güzel. Senden konuşurken hâlim, şairin vasfettiği bir hâle dönüşüyor:

Ey bana sevdiklerimin anılarını hatırlatan

Onlar hakkında muhabbet güzeldir, muhabbet onlarla güzelleşir.

Onların cenabından konuşmayı benim için tekrar et

Şüphesiz sevgiliden konuşmak da sevimlidir.

Senin yolundaki zorlukları ve sıkıntıları düşünüyorum. Yol ki akıbetin ölüm ve sürgün. Tabi bu, esaretten ve sakat kalmaktan afiyette olursan. Delilleri biraz irdeledim. Gördüm ki Allah *(azze ve celle)* cihad ibadetini diğer ibadetlerden hiçbirini nitelendirmediği bir sıfat ile nitelendirmiş:

***"Hoşunuza gitmediği hâlde cihad üzerinize farz kılındı."*[1]**

Doğrusu Allah Rasûlü *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in şu sözünü bilmemiş olsaydım senin hâline üzülecektim:

"Cennet hoşa gitmeyen şeylerle, cehennem ise nefse hoş gelen şeylerle kuşatılmıştır."[2]

Sonra anladım ki Allah'ın senin gibilere has kıldığı bu yol cennete giden en kısa ve en faziletli yol. Sonra Allah Rasûlü *(sallallahu aleyhi ve sellem*)'in şu sözünü de okuyunca bu hususta yakinim daha da arttı:

"Muhakkak ki cennetin kapıları kılıçların gölgesi altındadır."[3]

Senin göğüs gerdiğin zorlukları birazcık tahmin edebiliyorum. Doğrusu bazen dağın başında bir mağaraya sığınıyorsun, kimi zaman da çöllerin en sote yerlerinde konaklıyorsun. Hatta öyle oluyor ki bu sıkıntılar seni Cuma ve cemaat namazlarından alıkoyuyor. Lakin tüm bunlara rağmen sana gıpta ediyorum! Çünkü bu dinin düşmanları ibadette ve ilimde hangi menzilede olursa olsun hiçbir Müslümandan senden korktukları kadar korkmuyorlar. Onlar kimi zaman senin yüzünden insanların karşısında ağlıyorlar. Allah'ın sana has kıldığı şu haslet mübarek olsun ey kardeşim!

***"İşte onların Allah yolunda bir susuzluğa, bir yorgunluğa ve bir açlığa duçar olmaları, kâfirleri öfkelendirecek bir yere (ayak) basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları, ancak bunların karşılığında kendilerine salih bir amel yazılması içindir. Çünkü Allah iyilik yapanların mükâfatını zayi etmez."*[4]**

Allah içindekini daha iyi bilir ancak ben inanıyorum ki sen tüm bunları bu dinin kalbindeki yüce makamından dolayı yapıyorsun. İbn-u Ukayl şöyle söyledi:

"Eğer yaşadığın zamanda insanların arasında İslam'ın makamını öğrenmek istiyorsan, cami kapılarındaki izdihamlarına aldırma. "Lebbeyk! Lebbeyk!" diye bağırmaları da seni yanıltmasın. Bunu görmek istiyorsan şeriat düşmanlarına ne yaptıklarına bak."

Kabir azabını düşünüyorum. Oradaki fitneyi... Öyle büyük bir imtihan ki Allah Rasûlü *(sallallahu aleyhi ve sellem)* her namazında bundan Allah'a sığınırmış. Çünkü kabir ya cennet bahçelerinden bir bahçe olacak ya da cehennem çukurlarından bir çukur. Sana gelecek olursak ey kardeşim, müjdelen! *"Allah Rasûlü'ne soruldu: 'Neden tüm Müslümanlar kabirlerinde imtihan edilirken şehidler fitneye düşmüyorlar?' Allah Rasûlü de şöyle cevap verdi: 'Kılıçların parıltıları onların başlarının üzerinde fitne olarak yeter.'"*[5]

Şeklini düşünüyorum. Toz toprak içindesin. Kâfirleri kızdırmak için uzattığın saçların toza toprağa bulanmış. Her seferinde o toz ağzına ve burnuna giriyor. Kimi zaman yediğin yemeği ifsad ediyor. Fakat bunların hepsi senin müjdenin

bir parçasıdır ey kardeşim! Tirmizi'nin rivayet ettiği bir hadiste Allah Rasûlü *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurmaktadır:

"Allah yolundaki toz, toprak ile cehennem dumanı bir araya gelmeyecektir."

Özellikle istinfar (dağılma) olduğu sıralardaki hâline ne kadar şaşırıyorum bir bilsen! Günler uzuyor ama sen hâlâ aynı durumda oluyorsun. Bazen güneş o kadar şiddetli oluyor ki tenin bronzlaşıyor. Kimi zaman günler geçmesine rağmen sen içeceğinin dışında su bulamıyorsun. Sıcağın kavuruculuğuna ve susuzluğun verdiği yorgunluğa sabrediyorsun. Senin bu hâlinle kanepesinde uzanmış, kahvesini yudumlayan ve erkeklerin yapabildiği hiçbir şeyi beceremeyen insanların hâlini düşünüyorum ki onlar seni düşündüklerinde şöyle söylüyorlar: "Şu sıcakta sefere çıkmayın!" O miskin keşke cehennemin daha sıcak olduğunu anlayabilse...

Biliyorum, bütün dünya sana düşman ama sakın sıkılma çünkü sen Peygamberin Sünnetiyle insanların en mutlu olanısın. O, risalet görevini teslim aldıktan sonra ilk tembihlendiği husus işte buydu. Nitekim Varaka bin Nevfel ona şöyle söylemişti:

"Senin getirdiğini getirmiş insanlara elbette düşmanlık edildi."

Kardeşim! Vallahi sana olan gıptam öyle bir seviyede duracak gibi değil. Çünkü senin gecen ve gündüzün abidlerin aylarından daha faziletli. Hem neden olmasın ki? Allah Rasûlü *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurmuyor mu?

"Bir gün ve bir gece sınırda nöbet tutmak, gündüzü oruçlu, gecesi ibadetli geçirilen bir aydan daha hayırlıdır. Şayet kişi bu nöbet esnasında ölürse, yapmakta olduğu işin ecri ve sevabı kıyamete kadar devam eder, şehid olarak rızkı da devam eder ve kabirdeki sorgu meleklerinden güven içinde olur."[6]

Bundan daha yüce olanı ise, mücahidin cihad hayatında geçirmiş olduğu her dakika, oturanların namazından ve orucundan daha faziletlidir. Zira Allah Rasûlü *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e soruldu:

---"*Cihada ne denktir, ey Allah'ın Rasûlü?*"

---"*Siz ona güç yetiremezsiniz.*" Soru tekrar sorulunca şöyle cevap verdi:

---"*Allah yolundaki mücahidin misali, (gündüzleri ve geceleri) hiç ara vermeden oruç tutup namaz kılan, Allah'ın ayetlerine de itaatkâr olan ve Allah yolundaki mücahid, cihaddan dönünceye kadar namaz ve oruçtan hiç*

gevşemeyen kimse gibidir."[7]

Allah Rasûlü *(sallallahu aleyhi ve sellem)* atını Allah yoluna tahsis eden kişinin atının bevline, tozuna ve pisliğine karşılık ecir alacağını haber veriyor. Düşün ki bu atını Allah yoluna tahsis eden kişinin hâli. Kim bilir nefsini bu yola tahsis edenlerin hâli nicedir!

Ekranlarda suretini görüyorum. Kalbindeki mutluluğu hakiki manada tabir eden bir tebessüm ile nazar ediyorsun. Doğrusu şöyle sormadan edemiyorum: *"Bu adamlar dünya âlem kendilerine düşman iken, korku ve zayıflık kendilerinden ayrılmayan bir olgu iken, nasıl bu kadar mutlu ve huzurlu olabiliyorlar?"* Sonra Allah Rasûlü'nün şu hadisini hatırladım:

"Allah yolunda cihad edin! O, cennetin kapılarından bir kapıdır. Allah onunla sıkıntıyı ve kederi giderir."[8]

Mü'minler, mağfireti elde edebilmek için hummalı bir çalışma içerisindeler. Lakin sen öyle bir yol seçmişsin ki o, hataları siliyor. Hatta Allah seni muvaffak kılarsa seni arşın altında Allah *(azze ve celle)*'nin misafirliğine ulaştıracak. Allah Rasûlü *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurdu:

"Ölüler üç çeşittir: 1- Mü'min bir insan Allah yolunda evinden çıkmıştır. Düşmanla karşılaşmış ve öldürülene kadar savaşmıştır. İşte bu, imtihana uğramıştır. Bu kişi arşın altında, Allah (azze ve celle)'nin misafirliğindedir. Nebiler ancak Nebi oldukları için bu kimselerden üstündür. 2- Mü'min bir insan da salih ameller işlemiştir ve günahlar irtikâp etmiştir. Düşmanla karşılaşmış ve öldürülene kadar savaşmıştır. Bu ölüm onun için günahlarını ve hatalarını döken bir gargara gibidir. Çünkü kılıç günahları siler. Bu adama cennetin hangi kapısından girmek istiyorsan oradan gir denilir. Cennetin sekiz kapısı vardır, her birisi diğerinden daha güzeldir. Cehennemin ise yedi kapısı vardır. 3- Münafık bir insan malıyla ve canıyla çıkmıştır. Ölene kadar savaşmıştır. Bu ise cehennemdedir. Çünkü kılıç nifakı silemez."[9]

Allah *(azze ve celle)*'nin veli kullarını övdüğünü, onları sevdiğini ve onlar tarafından da sevildiğini haber verdiğini gördüm. Ayrıca onları mü'minlere karşı alçakgönüllü, kâfirlere karşı izzetli olarak nitelendirdiğini gördüm. Doğrusu senden başka kimseyi bu sıfatlara layık göremedim. Hiç kâfirlerin boyunlarında kılıcı istihdam etmekten daha büyük bir azizlik var mıdır onlara karşı? Veya mü'minler için canını ortaya koyan kimseden daha fazla kim onlara karşı alçak gönüllü olabilir?

İnsanların çoğunun sana düşmanlık ettiğinin farkındayım. Hatta kendileri için kıyam ettiğin din kardeşlerin dâhil sana düşmanlık ediyorlar. Bazıları seni

sırtından vuruyor ve seni ayıplıyor. Kimileri minberlerden adını karalıyor. Onlardan kimileri sana suratını asıyor, selamını almıyor. Hatta bazıları senin başına gelen musibetlerden dolayı sevinç duyacak duruma gelmiş. Senin onlarla durumun şairin dediği gibi bir hâl almış:

"Ben onun hayatını kurtarmaya çalışıyorum, o ise beni öldürmeye..."

Tüm bunlara rağmen sen yoluna devam ediyorsun ve acılara süzme bal gibi katlanıyorsun. Bu nedenle sen bu ümmet içerisinde Allah'ın velisi olmaya en layık olansın:

"*Allah yolunda cihad ederler ve kınayıcının kınamasından korkmazlar.*"

Bu nedenle sen Taifetu-l Mansura'dan olmaya en layık kişisin:

"*Onlara muhalefet edenler ve onları yüzüstü bırakanlar onlara zarar veremezler.*"

Kardeşim, müsaadenle sana bazı nasihatlerde bulunmak isterim. Kimi zaman faziletli olan efdal olana nasihat edebilir. Nitekim aramızda nasihat almayacak derecede kimse yok. Hamdolsun ki aramızda nasihat edemeyecek durumda da kimse yok.

Kardeşim, öncelikle sürekli niyetini kontrol et. Çünkü niyet sabit olmaz. Sana amelinden ancak niyet ettiğin kadarı kalacak. Aç kurtlar insanın dinini ifsad edinceye kadar ona musallat olurlar. Allah Rasûlü *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurmaktadır:

"Kişinin dininde mala ve şöhrete olan düşkünlüğü sürü içerisine yollanmış iki aç kurttan daha tehlikelidir."[10]

Zaten bu husus kimilerinin sapmasındaki en büyük faktör oldu. Baktığımız zaman kişi önce Allah için cihad ediyor. Ondan sonra işin içine nefis karışıyor. Ondan sonra kişinin bir ganimete bir de emirliğe gözünü diktiğini fark ediyorsun. Sonra kişi artık sadece kendisine isabet edecek mal ve emirlik uğrunda savaşmaya başlıyor. Ve devamında sadece nefsinin tatmin olduğu zamanlarda cihada iştirak eder hâle geliyor. Artık ganimetin olmadığı ve yönetilen konumda olduğu durumlarda ise mücahidleri sırtından vurmak ve onların ayıplarını dillendirmekle uğraşır. Kimi zaman bunu takva ve şefkat elbisesinin arkasına gizlenerek yapar; böylelikle yaptığı gayrimeşru olan amellerine şer'î bir kılıf bulur. Bu insanların durumu; kalbinde bu cümleleri gizleyen lakin sıtmayı cihaddan geri durmak için bahane eden bedevinin durumu gibidir.

***"Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?"*[11]**

Düşmanla karşılaşmadan önce imkân dâhilindeki bütün tedbirleri al. Askerlerini ve mühimmatlarını bu hâller için devamlı hazır tut. Yorgunluğun derecesinde başarı gerçekleşir. Allah'tan alenen yardım gören Allah Rasûlü *(sallallahu aleyhi ve sellem)* bile bu hususta elinden gelen bütün imkânları kullanmıştır. Kendisi bir kere bile kendi ihmalinden dolayı yara almadı. Bunların hepsi bütün ordularda olabilecek ferdî hatalardı. Lakin o, yapılan hatalardan ders alır ve tekrarlanmaması için gayret ederdi.

Sakın ola ki Allah'ın sana müyesser kıldığı maddi imkânlarla gururlanma! Bunlar zaferi yakınlaştırmaz. Unutma! Dilediğine yardım eden Allah *(azze ve celle)*'dir. Kalbini Allah'a bağla ve O'na tevekkül et!

***"Kim de Allah'a tevekkül ederse O, ona yeter. Elbette Allah, Kendi emrini yerine getirip gerçekleştirendir."*[12]**

Amerika'yı görmüyor musun? Dünya üzerinde var olan bütün harp imkânlarını elinde bulundurmasına rağmen Allah onlar için hezimeti murad etti. Bugün onlar hezimetten hezimete doğru sürükleniyorlar. Önce Irak, sonra Afganistan...

Allah'a tevekkül ettikten sonra imkânları istihdam et. Unutma! Onlar Allah'ın senin için murad ettiğini senden alıkoyamazlar. Tevekkülün kalbinde yer etmesi için sebeplerin Rabbine dua et. Duada ısrarcı ol. Tevekkülü kalbe bunlar gibi kazıyan başka bir şey yoktur. Çünkü bu ameller senin gücünden ve kuvvetinden beri olup gücün ve kuvvetin Rabbine sığınmanı sağlar. Duada yalnızca Allah hakkında hüsn-ü zan besleyenler ısrarcı olurlar. Ki bu nedenle dua ibadetin ta kendisidir. Sakın ha sakın, başın dara düştüğünde en son Allah'a yönelme! Sıkıntın sırasında çaldığın ilk kapı Allah'ın kapısı olsun. Kim ihtiyacını Allah'tan önce mahlûktan talep ederse Allah onu onlara bırakır. Kim de ihtiyacını Allah'tan isterse Allah ona muhtaç olduğu şeyi musahhar kılar.

Allah'ın gücüne ve kuvvetine olan imanının artmasını sağlayacak olan hususlardan bir diğeri ise, kararlarında istihare yapmayı sakın ihmal etme. İstihare, âlemlerin Rabbi ile istişare yapmaktır. O, gizliyi ve açık olanı bilir. Askerlerini bir amele süreceğin zaman muhakkak istihare yapmış ol.

Kardeşim! Yolun uzun ve meşakkatlidir. Bu yolda azığa ihtiyaç duyacaksın!

***"Azık edinin, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır."*[13]**

Salih amellere yoğunluk göster. Hedefin cennetin sekiz kapısından da çağırılmak olsun. Nafile ibadetlere ve düzenli Kur'an kıraatine vakit ayır. Eğer buna gücün yetmez ise en azından ayda üç gün nafile oruç tutmayı ihmal etme. Unutma! Yemek yemeyi terk etmek vücudu zayıf düşürür. Salih amellerin terki ise ıslah olmanın merkezi olan kalbi fesada uğratır.

Sakın ha, cihad ibadetinin ecrinin yüceliğine aldanıp salih amellerde gevşeklik gösterme! Bu, insanı kendini beğenmeye iter. Hem nereden biliyorsun Allah'ın cihad ibadetini senden kabul ettiğini? Kimi zaman kısa saniyelerde kalbe sirayet eden bir böbürlenme cihad içerisinde geçirilmiş uzun seneleri tarumar eder. Allah temizdir ve ancak temiz olanı kabul eder. Bilemezsin, belki de senin cennete girmene sebep olacak olan amel Müslümanların yolundan kaldırdığın bir eziyet veya kediye yahut köpeğe içirdiğin bir avuç su olabilir. Kardeşlerine tebessüm etmen dahi olsa hayır olan hiçbir ameli hakir görme!

Sakın savaş bulduğu zaman savaşan, bunun dışındaki vakitlerde Kîl-u Kâl (dedikodu) ile geçiren insanlardan olma. Doğrudur, cihadın ve ribatın ecri büyüktür. Ancak iki ameli cem etmeye kadir olduğu hâlde biri ile meşgul olan kişi aldanmıştır.

Münker olan hiçbir ameli hakir görme, ey din kardeşim! Senin gözünde küçük olan şey Allah'ın yanında yüce olabilir. Kimi zaman günahlar küçük görüldüğü için büyür. Unutma! Sen bir nöbet bölgesindesin. Senin işlediğin bir günah bu nöbet bölgesini tarumar edebilir. Sen farkında değilken ümmet senin cenabından yara alabilir. Malumdur ki Huneyn günü ordunun büyük bir kısmı arkalarını dönüp kaçtılar. Onların kaçmasının sebebi aralarından bazılarının güçleri ile böbürlenmeleriydi. Maazallah, bu böbürlenme Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)'*den veya onun değerli sahabesinden sadır olmamıştı. Ancak bazı fertlerin kalbine sirayet eden bir böbürlenmeydi. Lakin neredeyse bunun akıbetini bütün bir ordu çekecekti.

Sakın şeytan seni şehadet ile ve günahlarının bağışlanacağı rahatlığı ile günahlara sürüklemesin! Hem nereden biliyorsun Allah yolunda öleceğini? Kimi zaman seneler uzar ve yatağında ölebilirsin! Velev ki savaş meydanında öldün. Kim sana kabul garantisi verebilir? Malumdur, Allah Rasûlü ile birlikte cihad edip cenk meydanında ölen bir insan ganimetten çaldığı bir meta yüzünden cennetten mahrum oldu. Sakın Allah'ın tuzağından emin olma! Allah'tan ancak hüsrana uğrayanlar emin olur. Olur da münker işlersen tevbe etmekte acele davran!

"Ve 'çirkin bir hayâsızlık' işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı bağışlanma

***isteyenlerdir. Allah'tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de onlar yaptıkları (kötü şeylerde) bile bile ısrar etmeyenlerdir."*[14]**

Mü'minlerin kalplerine kimi zaman bıkkınlık ve sıkkınlık sirayet eder. Bu problemin izale edilmesi de elzemdir. Hiç şüphesiz kalplere sirayet eden sıkkınlık hissiyatını zikir halkalarından daha hızlı hiçbir şey izale edemez. Bu oturumları melekler kuşatır, Allah bu meclislere iştirak edenleri yanındakilere övgüyle anlatır ve o meclislere iştirak edenlere mağfiret edilir, velev ki mecliste onlardan olmayanlar bulunsa bile. Sakın şöyle bir zanna kapılma; *"Zikir halkaları sadece âlimler veya ilim talebelerinin varlığında oluşur."* Her mü'min, içerisinde Allah'ın anıldığı, haramların sakındırıldığı ve vaciplerin emredildiği, salih amellere teşvik edildiği zikir meclisleri oluşturabilir.

Sakın ha meclislerimiz içerisinde Allah'ın anılmadığı eşek leşinin üzerinden kalkılan meclislere dönüşmesin! Ebu Hureyre *(radiyallahu anhu)* şöyle rivayet ediyor:

"*Her hangi bir kavmin Allah'ı anmadan kalktıkları meclisler sanki eşek leşinin üzerinden kalkmış insanların meclisleri gibidir. Ve bu onlar için kıyamet günü hüsran olacaktır."*[15]

Kardeşim! Kardeşlerinle güzel muaşeret içinde ol. Onlara karşı alçak gönüllü ve ahlaklı davran. Bu, onlara karşı zillettir. Ki bu zillete en çok sen layıksın. Eğer sende kâfirlere karşı bir sertlik zikrediliyorsa sakın bu ahlakın sana galip gelmesin! Ola ki mü'minlere böyle davranmayasın.

Allah sana bir zafer nasip ettiğinde sakın ola ki Allah'ın senin üzerindeki nimetini unutup onun kullarına karşı cebbarlaşma! Allah *(azze ve celle)* şöyle buyurmaktadır:

***"İşte ahiret yurdu; Biz onu, yeryüzünde büyüklenmeyenlere ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armağan) kılarız. (Güzel) Sonuç takva sahiplerinindir."*[16]**

Allah Rasûlü'nün yaptığı gibi yap. O, Mekke'yi fethettiğinde başı eğik girdi. Neredeyse çenesi boynuna değecekti. O, nefsini rahatlatmak için zafer kazanmadı. Sadece Allah'a savaş açanlardan intikam aldı. İslam'ını umduğu kimselere eman verdi. Zafer, ancak takvanı ve tevazunu arttırsın. Çünkü bu yalnızca Allah'ın fazlıdır. Fazlı Allah'a nispet et. Mütevazı davran. Kim Allah'a karşı mütevazı davranırsa Allah onun derecesini yükseltir.

İslam kardeşim! Dinle ve itaat et! Bununla cemaat olmanın bereketi ortaya çıkar. Senin bakış açına muhalefet etse bile dinle ve itaat et. Toplulukta

bereket, parçalanma ve bölünmede ise şer ve kırılganlık vardır. Bununla güç dağılır ve mağlubiyet kaçınılmaz olur. Sakın ha sevdiği şey emredildiği zaman itaatkâr bir duruş sergileyen, sevmediği bir durum emredildiğinde yapmayan veya sıkıla sıkıla yapan insanlardan olma. Bu sıfat nefsini Allah'ın rızasını elde etmek için satan insanların sıfatlarından değildir. Şehadeti çok istesen bile emre itaatten zerre miktarınca uzaklaşma. Hiçbir nefis nerede öleceğini bilemez. Sen nefsini sattın kardeşim, sakın ha bu ticarette yanlış yapma! Boyun eğ! Sen şartsız bir şekilde sattın nefsini. Unutma! Senin emirinin sırtında zaten yeterince yük var. Ki o bu taşıdıkları sebebiyle insanlardan ne bir karşılık ne de bir şükür bekliyor. Sen taşıdıklarına yardımcı ol. Sakın ha taşıdığı şeylerden bir tanesi de sen olma!

Unutma! Sen elini emirinin eline bey'at etmek için koyduğunda ona itaat etmeyi Allah'a itaat etmek olarak gördüğün için koydun. Allah'a emire itaat ederek ibadet et ki kıyamet günü karşılığını göresin. Sakın ola ki itaatin iplerini hevanın ellerine teslim etme! Allah Rasûlü'nün anlattığı köle gibi ol. Sulama emredildiğinde sular. Koruma emredildiğinde korur. Hangi mekânda olduğunu çok önemsemez. Buna rağmen insanlar onu kale almaz. İzin istese izin vermezler. Aracı olmak istese aracılığı kabul edilmez. Kimse de onun için aracı olmaz ve ihtiyacı giderilmez. Lakin buna rağmen o itaat eder.

Kalbini Allah'a bağla! Sürekli korku içerisinde ol. Sonunun kötü olabileceği ihtimalinden kork. Bu yolda düşenler çoktur. Yolda yürüyen şerefli ve heybetli insanların sapkınlıkları senin bu hususta ki korkunu arttırsın. Baksana, ilimde ve ibadette müthiş derecelere ulaşanlar sapıttılar. Kimileri Allah için cihad ederken bir ömür harcadılar. Peki, bunun sebebi ve sırrı nedir? Tek sırrı, kalpler Rahman'ın iki parmağı arasındadır. Onları dilediği gibi çevirir. Belki de bu insanlar kalplerinde ihmal ettikleri bir hastalık sebebiyle bu hâle geldiler.

"Ne zaman ki saptılar Allah da onların kalplerini saptırdı." **[17]**

Kalplerde olanı ancak görünmeyenleri gören Allah bilir.

Rabbimiz, bizim üzerimize sabır yağdır. Ayaklarımızı sabit kıl. Kâfir topluluğa karşı bizlere yardım et. Allah'ım, bizlere hakkı hak olarak göster ve ona tabi olmayı kolaylaştır. Batılı da batıl olarak göster ve ondan uzaklaşmayı nasip et. Rabbimiz, bizlere dünyada ve ahirette güzellikler ihsan eyle ve bizleri ateşin azabından muhafaza et.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbine hamd etmektir.

Tercüme: ***Ebu Mervan El-Halili***

[1] Bakara Sûresi 216

[2] Buhari, Müslim

[3] Buhari, Müslim

[4] Tevbe Sûresi 120

[5] Nesai; El-Elbani tahsis etti.

[6] Müslim

[7] Müslim

[8] Ahmed

[9] Ahmed; El-Elbani sahihledi.

[10] Tirmizi

[11] Bakara Sûresi 247

[12] Talak Sûresi 3

[13] Bakara Sûresi 197

[14] Al-i İmran Sûresi 135

[15] Ebu Davud

[16] Kasas Sûresi 28

[17] Saff Sûresi 5